

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. гр. Своге, общ. Своге, обл. София, 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СВОГЕ в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Лидия Ант. Г.а

при участието на секретаря Ирена С. Стоянова
като разгледа докладваното от Лидия Ант. Г.а Административно наказателно дело № 20231880200221 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д – чл. 63д от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), вр. чл. 189, ал. 14 от Закон за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба подадена от А. Г. Г. от с. ..., ул. „...“ № ..., ЕГН *****, против наказателно постановление № ... от 29.09.2023 г., издадено от Началник група в ОДМВР- София, РУ- Своге, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, на жалбоподателя са наложени административни наказания „глоба“ в размер от 3000 лв. /три хиляди лева/ и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 12 /дванадесет/ месеца.

В жалбата се излага, че обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно и необосновано, издадено при съществени нарушения на процесуалните правила и материалноправните норми. Иска се от съда да го отмени изцяло.

Административнонаказващият орган, в съпроводително писмо, дава становище за неоснователност на жалбата и прави възражение за прекомерност на разноските за адвокатско възнаграждение, претендирани от жалбоподателя.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът приема следното от фактическа страна:

На 01.09.2023 г., свидетелят Ю. Т. – полицейски служител при РУ- Своге, получил от свой колега, чрез мобилното приложение „Вайбър“

видеоклип, на който бил заснет лек автомобил, марка „...“, модел „...“, с рег. № ..., който бил преднамерено извеждан извън контрол от неговия водач чрез презавиване до загуба на сцепление на задните гуми на моторното превозно средство. След като изгледал видеоклипа, св. Т. извършил справка по регистрационния номер на автомобила, при което бил установен неговият собственик – жалбоподателят А. Г.. На 02.09.2023 г. жалбоподателят бил призован в кабинета на св. Т. в сградата на РУ- Своге, където той отказал да даде сведения по случая. В кабинета бил извикан и св. К. М. Д. – мл. автоконтрольор при ОДМВР София, РУ- Своге, който също бил гледал посочения видеоклип и на когото св. Трянов заявил, че жалбоподателят Г. е автор на нарушението. На база съобщеното му от св. Т., както и изгледания от него видеоклип, св. К. Д. съставил против жалбоподателя А. Г. акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, серия .., № ... от 02.09.2023 г. В акта било посочено, че на 31.08.2023 г., около 20:30 часа, в с. И., по ул. ..., на моста над река И., жалбоподателят извършва резки маневри, преднамерено извежда моторно превозно средство /МПС/ извън контрол чрез презавиване до загуба на сцепление на задните гуми на управляваното от него МПС „...“, с рег. № ..., негова лична собственост. В акта било посочено, че той е бил издаден по клип качен в социалните мрежи и чрез самосезиране на органите на МВР, като към момента свидетели-очевидци не са установени, с което виновно е нарушил чл. 104б, т. 2 от ЗДвП – водач на МПС използва пътищата, отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Въз основа на посочения АУАН е издадено наказателно постановление № 23-0353-000188 от 29.09.2023 г., от началник група в ОДМВР- София, РУ- Своге, с което на А. Г. Г. за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, били наложени административни наказания - „глоба“ в размер от 3000 лв. /три хиляди лева/ и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 12 /дванадесет/ месеца.

Гореописаната фактическа обстановка съдът приема за безспорно доказана въз основа на събраните писмени и гласни доказателства и доказателствени средства. Съдът кредитира свидетелските показания на св. К. М. Д., Ю. А. Т. и В. П. К., които са логични, последователни и безпротиворечиви и се подкрепят от събраните по делото писмени доказателства: докладна записка рег. № ... от 04.09.2023 г., ведно с приложения към нея видеоклип, договор за покупко-продажба на моторно превозно средство от 07.02.2022 г., както и всички писмени материали, съдържащи се в приетата и приложена по делото административнонаказателна преписка, изготвена във връзка с обжалваното наказателно постановление № 23-0353-000188 от 29.09.2023 г., издадено от началник група в ОДМВР- София, РУ- Своге.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи :

По допустимостта на жалбата:

Подадената жалба е редовна и допустима. Същата е подадена в законоустановения срок от лице, което има правен интерес да обжалва наказателното постановление.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да бъде ангажирана административнонаказателна отговорност спрямо едно лице е необходимо да са налице няколко кумулативно предвидени от закона предпоставки: на първо място следва да е извършено административно нарушение /действие или бездействие/, което нарушава определена законова разпоредба. То следва да е извършено виновно и да е обявено от закона за наказуемо с административно наказание по административен ред. На второ място, по безспорен и категоричен начин е необходимо да бъде установено авторството на деянието. На трето място е необходимо да са спазени формалните изисквания на чл. 34 от ЗАНН, относно предпоставките за образуване на административно наказателното производство и сроковете за завършването му, както и издадените актове и НП да отговарят на формалните изисквания и да съдържат предвидените в закона реквизити. Съгласно чл. 57, ал. 1 ЗАНН, наказателното постановление трябва да съдържа: данни за нарушителя; описание на нарушението; датата и мястото, където е извършено; обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават; законните разпоредби, които са били нарушени виновно; вида и размера на наказанието; отегчаващите и смекчаващите обстоятелства; разпореждането с веществените доказателства; размера на обезщетението, както и в какъв срок и пред кой съд подлежи на обжалване.

За да се произнесе по жалбата, съдът, предвид вмененото му задължение за цялостна проверка на атакуваното наказателно постановление и АУАН, констатира следното: По отношение спазването на процесуалните правила - и при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и при издаването на наказателното постановление са спазени всички срокове и процедури по ЗАНН, като са спазени и преклузивните срокове по чл. 34 ЗАНН. АУАН и НП са издадени от компетентни органи съгласно приложената по делото заповед № .../02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи.

Следва да се посочи, че в тежест на административнонаказващия орган (по аргумент от чл. 84 ЗАНН, във връзка с чл. 83, ал. 1 НПК), тъй като именно той е субектът на административнонаказателното обвинение, е да докаже по безспорен начин пред съда, с всички допустими доказателства, че има административно нарушение и че то е извършено виновно от лицето, посочено като нарушител (така и ППВС № 10/1973 г.). Това произтича и от разпоредбата на чл. 84 ЗАНН, който препраща към НПК, а съгласно чл. 16 НПК, обвиняемият (в случая нарушителят) се счита за невиновен до доказване на противното.

След анализ на приетите по делото доказателства, съдът счита, че в случая не е установено по несъмнен и категоричен начин авторството на деянието, както и датата и мястото, на което е извършено, а именно, че е налице управление на автомобила именно от страна на жалбоподателя А. Г. на посочените в НП дата и място, и съответно извършване от негова страна на нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

От събраните по делото доказателства, безспорно се установява, че

актът за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление са изготвени на базата на видеоклип, качен в социалните мрежи. Това обстоятелство е посочено в изготвения и приет от съда в хода на съдебното следствие АУАН, в който е отразено, че той е издаден по клип, качен в социалните мрежи и чрез самосезиране на органите на МВР. Това обстоятелство се потвърждава и от притета по делото докладна записка, рег. № .... от 04.09.2023 г., изготвена от св. Т., видно от която на 01.09.2023 г. полицейски служители на РУ- Своге, му предоставили видеоклип, който предполагаемо бил заснет в с. И. по ул. ..., на моста над река И. и на който се виждал лек автомобил, марка „...“, модел „...“, с рег. № ....., който преднамерено бил изведен извън контрол, така че да се загуби сцеплението на задните гуми и автомобилът да започне да се движи кръгообразно на пътното платно. Обстоятелството, че АУАН е изготвен на базата на качен в социалните мрежи видеоклип се потвърждава и от изложеното в свидетелските показания на св. К. Д. – актосъставител и св. Ю. Т. – свидетел при съставяне на акта.

В свидетелските показания на св. Д., дадени в хода на съдебното следствие, които съдът кредитира като логични, последователни и относими към предмета на доказване, се установява, че той е изготвил АУАН срещу жалбоподателя на базата на изгледан от него видеоклип, който е бил качен в социалните мрежи. Св. Д. твърди, че в АУАН е посочил, че нарушението е било извършено на 31.08.2023 г., като заявява, че не е сигурен дали на тази дата е бил качен клипа или тогава е било извършено нарушението. Също така св. Д. твърди в своите свидетелски показания, че св. Т. му е казал, че жалбоподателят е извършил деянието, заснето на видеоклипа, като на базата на неговите твърдения св. Д. е съставил АУАН против жалбоподателя, въз основа на който е било издадено обжалваното НП. Едновременно с това, св. Д. твърди, че от изгледания от него видеоклип, той не е видял кой е водача на автомобила. Изложеното в свидетелските показания на св. Д., се потвърждава и от фактите, посочени в свидетелските показания на св. Т., които съдът кредитира като логични, достоверни и относими за изясняване на предмета на доказване. Същият твърди, че АУАН е съставен на базата на процесния видеоклип, на който не се вижда водача на автомобила, като той твърди, че клипът му е бил изпратен от негов колега посредством мобилното приложение „Вайбър“. Същевременно от неговите показания не става ясно от кое лице е качен видеоклипа и кога същият е заснет. Св. Т. също твърди, че не е бил очевидец на нарушението, но негов колега му е казал, че то е извършено на 31.08.2023 г. Следва да се посочи и че от видеоклипа, който е веществено доказателство, приобщено от съда чрез оглед в съдебното следствие, въз основа на който е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, не се установява кой е водачът на автомобила, както и на кое място е заснетия видеоклип. Също така, в приетите по делото писмени доказателства не се съдържа информация относно обстоятелствата кой е направил видеоклипа, кога е направен и кой го е качил в социалните мрежи. Същевременно, видно от съдържанието на прочетения и приет по делото АУАН, не са установени свидетели-очевидци на деянието.

С оглед гореизложеното, съдът счита, че по делото не се установява, че именно жалбоподателят е управлявал процесния лек автомобил на датата и

мястото, посочени в наказателното постановление и е извършил нарушение на разпоредбата чл. 104б, ал. 2 от ЗДвП, за което е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност. В тази връзка следва да се посочи, че този извод се потвърждава и от свидетелските показания на св. В. П. К., който твърди, че е сигурен, че на 31.08.2023 г., посочена като дата на нарушението в обжалваното наказателно постановление, той е бил заедно с жалбоподателя, като двамата са работили заедно от сутринта до късно вечерта. Св. К. посочва също, че автомобилът, собственост на жалбоподателя, е със затъмнени стъкла, което не позволява да се види кой го управлява, както и че Г. дава автомобила си на негови приятели.

В конкретния случай, по делото не са налице безспорни и убедителни доказателства, от които да се направи категоричен извод, че жалбоподателят А. Г. Г. е субект на вмененото му нарушение, като не се установява датата и мястото на извършване на нарушението. Гореизложеното обуславя отмяната на атакуваното наказателно постановление като незаконосъобразно.

По разноските:

На основание чл. 63д от ЗАНН страните имат право на присъждане на разноски в настоящото производство по реда на АПК, който с разпоредбата на чл. 144 препраща към чл. 78 ГПК. Жалбоподателят, чрез своя процесуален представител, претендира заплащане на направените от него разноски. По делото е приет договор за правна защита и съдействие от 17.11.2023 г., видно от който разноските заплатени от жалбоподателя за адвокатско възнаграждение са в размер от 800 лева. С оглед изхода на делото административнонаказващият орган следва да бъде осъден да заплати направените от жалбоподателя разноски в размер от 800 лева. По отношение на направеното от административнонаказващия орган възражение за прекомерност на разноските, направени от жалбоподателя, същото не следва да бъде уважено. Макар претендираното адвокатско възнаграждение да е над минимално определения съгласно чл. 36 от Закона за адвокатурата и чл. 18, ал. 2, във вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (Наредбата) размер от 600 лева, то предвид участието на процесуалния представител в няколко съдебни заседания и ангажирането на множество доказателства, съдът счита същото за съразмерно определено.

По изложените съображения и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН , съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № .... от 29.09.2023 г., издадено от началник група в ОДМВР- София, РУ- Своге, с което на А. Г. Г. от с. И., ул. „...“ № ..., ЕГН *****, за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер от 3000 лева /три хиляди лева/ и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 12 /дванадесет/ месеца.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – С., със седалище и адрес на управление в гр. С., ул. „...“ № ..., ЕИК ..., представлявана от директора, да заплати на А. Г. Г. от с. И., ул. „...“ № ..., ЕГН ***** парична сума в размер от 800 лева (осемстотин лева), представляваща разноси по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София област в 14-дневен срок от съобщаването му на страните. Жалбата се подава чрез Районен съд- Своге.

Съдия при Районен съд – Своге: _____